

Біографія

Михайло Вербицький народився 4 березня 1815 року у селі Явірник Руський, на Лемківщині.

Навчався музики у співацько - музичній школі (1829–1833 р. у А.Нанке) та у Ф. Лоренца (1846 р.) в Перемишлі, у духовній семінарії. Згодом Михайло Вербицький вступає до Львівської духовної семінарії.

Заняття музикою не перериваються: керує хором семінарії, опановує гру на гітарі, яка супроводжувала його протягом усього життя. Численні твори, перекладені або створені ним для гітари, здобули широку популярність у галицькому домашньому музикуванні.

До нашого часу збереглося створене ним "Поученіє Хітари", яке стало першим подібним посібником в Україні.

У другій половині сорокових років Михайло Вербицький звертається до релігійної музики — і в цей період пише повну Літургію на мішаний хор (1847), яка і сьогодні звучить у багатьох церквах Західної України. Окрім Літургії, він створює знамените "Ангел вопіяше" та інші церковні композиції.

Коли наприкінці сорокових років налагоджується активне

театральне життя, Вербицький одразу ж заходився писати музичні номери до українських театральних вистав.

В останні роки життя композитор займався педагогічною діяльністю, писав статті, творив музику. Серед його учнів були отці - композитори Віктор Матюк і Порфирій Бажанський.

Помер Михайло Вербицький 1870 року в Млинах, проживши лише 55 років.

Дата створення гімну "Ще не вмерла Україна" залишається поки що дискусійною. Тривалий час вважалося, що твір був створений 1862—1863 року, але без відповідних наукових аргументів.

49070. м. Дніпропетровськ,
вул. Комсомольська, 60,
тел.: 374-28-57,
744-88-77,
744-53-80.

Е-mail відділу мистецтв
obmisk@i.ua

Сторінка в соціальній мережі
<http://vkontakte.ru/club28489875>

Дніпропетровська обласна
бібліотека для молоді
ім. М.Світлова

Не тільки музикант,
а й символ національного
Відродження

Інформаційно-бібліографічне видання
до 200-річчя
від дня народження
М. Вербицького

Дніпропетровськ
2015

Список літератури:

Матвійчук Я. Забутий Вербицький / Я. Матвійчук //Українське слово.–2010.–15 грудня. – С.12.

Вертіль О. Живі України і слава і воля: [140 років від дня смерті автора музики Національного Гімну України Михайла Вербицького] /О.Вертіль // Урядовий кур'єр.– 2010.– 7 грудня .– С.1,10.

Сущенко О. Між Бортнянським і Лисенком: [Про книгу «Михайло Вербицький. Духовні твори»] /О.Сущенко// Культура і життя .– 2004 .– 11серпня .– С.3.

Воронюк К. Михайло Вербицький – композитор українського гімну / К. Воронюк // Нова Ера . – 2010 . –3-9 березня . – С. 6.

Гаврилюк Ю. Надсянськими слідами композитора українського гімну / Ю. Гаврилюк // Дзеркало тижня. – 2007. – 24 серпня. – С. 13.

Крушинський А. Не тільки музикант, а й символ національного відродження [Текст]: [про М. Вербицького] / А. Крушинський // Вісник Книжкової палати. – 2005. – № 3. – С. 44 – 45.

Служив молитві і пісні самовіддано, одержимо, повсякчас: 4 березня виповнюється 195 років від дня народження Михайла Вербицького // Шкільна бібліотека. – 2010. – № 2. – С. 4-6.

Гургула І. Пісня, що «не вмерла»:[Про автора музики до пісні «Ще не вмерла Україна» М.Вербицького]/ І. Гургула// Літературна Україна.–2005.– 30 червня. – С.7.

Теленчі О.Він створив цю музику / О. Теленчі //Голос України.–2005.– 4 березня. – С.12.

Михайло Михайлович Вербицький (04.03.1815 –7.12.1870) // Все для вчителя .– 2000.– №27.– С.27-28.

Демус П. З яворівської землі/ П. Демус.// Українська культура.–1996.–№18.–С.13.

Євсєєва П. «Ще не вмерла України ні слава, ні воля!»/ П. Євсєєва// Бористен.–2013.–№10.– С.31.

Шалата М. Щодо історії національного славня: [Історія Гімну України]/ М. Шалата // Літературна Україна.–2012.–11жовтня.–С.10.

Шпак В. Пісенний символ України:[Гімн України святкує 150-річчя]/В.Шпак// Урядовий кур'єр.–2012.–7 вересня. – С.7.

Ткач М. Співотворець українського славня: [Історія написання Гімну України] /М.Ткач// Літературна Україна. –2012.– 6 вересня. – С.4.

Багацька Л. Тернистий шлях славня: [Історія Гімну України /Л. Багацька // Літературна Україна. – 2012.–23 серпня.–С.1, 2.

Мамонтов Е.В. Гімн як символ державного суверенітету:[історико-політологічний аспект]/Е.В.Мамонтов//Грані.–2011.–№2.– С.163-166.

Маляренко В. Про Державний Гімн України/ В. Маляренко//Голос України. – 2010.– 4 вересня. – С.12.

«Ще не вмерла України ні слава,ні воля» – Державний Гімн України: Урок української літератури в 6 класі//Дивослово.–2009.–№1.– С.10-14.

Шевчук А. Національні музичні символи України:[Історія виникнення Державного Гімну України]/А. Шевчук // Палітра педагога.–2008.– №4.–С.3-5.

«Ще не вмерла Україна» вперше заспівали у київській Громаді // Газета по-українськи.– 2008.–22березня.–С.13.

